

ارزشهای فراموش شده در کاربری نامناسب خانه های تبریز

فریبا ناصریان خیابانی^{۱*}، مهستا عبدالله زاده^۲، بهناز کریمی بخشایش^۳

۱- کارشناس ارشد معماری و هیات علمی دانشگاه فنی و حرفه ای الزهرا (fariba.naseryan@gmail.com)

۲- کارشناس معماری (mahasta.ninteen@gmail.com)

۳- کارشناس معماری (karimib.behnaz@gmail.com)

چکیده

مقاله حاضر به تحقیق و بررسی در مورد سه خانه ی قدیمی تبریز یعنی قدکی، گنجه ای و بهنام می پردازد، که هم اکنون به عنوان دانشکده معماری و شهرسازی از آن ها استفاده می شود. خانه ها ریشه در هویت و سنت و آداب و رسوم ساکنین خود دارند و این سه خانه در تبریز نمونه ی بارز معماری سنتی آذربایجان هستند. که به لحاظ هویتی، فرهنگی و اقلیمی جای خود را در دل این سرزمین باز کرده اند. سپس زاویه ی تحقیق به سوی کیفیت فضاهای آموزشی و دانشگاهی و ضوابط حاکم بر این فضاها سوق داده می شود، از ارائه ی این ضوابط این نتایج حاصل می شود که فضاهای مسکونی مذکور کشش و ظرفیت تغییر کاربری به فضای دانشگاهی را نداشته و این احیای نادرست عواقب سنگینی را به کیفیت فضاهای آموزشی و مهم تر از آن به کالبد خانه های سنتی وارد ساخته است. در پایان پس از ذکر این آسیب ها در بحث نتیجه گیری به ارائه ی راه کار در جهت حفظ هویت و کالبد خانه های سنتی پرداخته می شود.

کلمات کلیدی: خانه سنتی، قدکی، بهنام-گنجه ای، کاربری نامناسب، فضای آموزشی